

POSTIKARU

Võru I Põhikooli Postimees

juuni 2007

lõpetajate
extra

Nii kiiresti ja ootamatult see saabuski - Sinu viimane päev Võru I põhikoolis. Seljataha jääb üheksa aastat ühiseid pingutusi, mille krooniks on äsja saadud lõputunnistus. See pole pelgalt numbritega paber, vaid tõend Sinu küpsusest, valmidusest edasi liikuda.

Põhikoolis oled rajanud oma õpingute alusmüüri. Meie, õpetajate soov on, et see oleks võimalikult tugev ning peaks kõikumatult vastu Sinu õpingute lõpuni. Usume, et Sa teed teoks oma unistused ning Sinu kordaminekud ja saavutused rõõmustavad Su lähedasi ja nüüdseks juba endisi õpetajaid.

Õpi edasi, õpi tundma nii ennast kui kaaslasi, õpi nägema värve ja kõiki erinevaid tahukaid selles kirevas maailmas. Ole avatud uutele mõtetele ning tolerantne Sind ümbritseva keskkonna suhtes.

Kodukooli ukсед on Sinule alati avatud. Vana maja kannab oma mälus Sinu kilkeid ja valatud pisaraid, kordaminekuid ja pettumuste kibedust, tegusid ja tegematajätmissi.

Jõudu Sulle eluteel, ikka võitjana edasi!

Helve Sibul/Võru I põhikooli direktor

9. klasside õpetajad

Ene Kuus – saksa keel

Marju Lani, Epp-Anu Rätsepp - inglise keel

Helga Ilves - muusikaõpetus

Andres Breidaks - tööõpetus

Ando Tuul - geograafia ja bioloogia

Kaja Kunz, Valentina Luts - vene keel

Anne Reiljan - matemaatika

Regina Lill - käsitöö

Mirli Isak - emakeel

Halliki Karba – ajalugu ja ühiskonnaõpetus

Aare Rätsepp - arvutiõpetus

Aire Perk - kunstiõpetus

Aare Rätsepp - arvutiõpetus

Linda Liiver – keemia, füüsika

Silvi Kurvits, Merje Meemann - kehaline kasvatus

Haridus on suurepärane asi,

kuid seda, mis on teadmist

väärt, ei ole võimalik

õpetada. (O.Wilde)

Õpilaste küsimustele vastab 9.a klassijuhataja Silvi Kurvits

- **Rääkige oma kooliajast. Millised hinded Teil olid? Missugune tund eriti meeldis?**

Olin tavaline koolitüdruk. Koolis meeldis käia, sest kodus oli igav. Hinded olid „3-5”. Matemaatika oli üks lemmikuid, sest õpetaja oli tore. Samuti meeldisid kehalise kasvatus ja eesti keele tunnid. Emakeeles olen olnud 10.klassis ka suvetööl-hea kogemus, millest saab ka õpilastega rääkida. Olen ka kooliajal ühe käskkirja saanud-puudusin koorilaulust, panin poiss-sõbraga pausi.

- **Kas mõnikord tekitas koolimine ka vastumeelsust? Missuguses olukorras?**

Ei tekitanud.

- **Miks otsustasite kehalise kasvatus õpetajaks saada? Oli Teil veel mingeid ametisoove?**

Kehakultuuri erialale sain sisse teisel katsel. Olin spordis mingil määral tegija: saavutused odaviskes, kettaheites, kuulitõukes. No ja poiss-sõber agiteeris.

Väiksenä armastasin arsti mängida- mõte oli, aga mõtteks see jäi.

- **Iseloomustage oma tööd. Kas olete sellega rahul? Mis on õpetaja elukutse juures kõige raskem?**

Töö on raske. Nii nagu kõigil. Meie vastutus on vigastustes, mõistmises, et igauks ei saa, ei taha armastada kehalist kasvatust. Närvid, haigused, tuleb osata kuulata ja vaikida, kus vaja. Vahepeal töötab mõte vastupidises suunas küll. Kõrvalt-vaatajate kommentaare, et „no kehalised, mis teil viga”, kuuleb aeg-ajalt küll, aga kui on tarvis tunde asendada, siis keegi ei taha.

- **Missuguseid omadusi hindate õpilastes (inimestes üldse)?**

Peamised on avameelsus, ausus.

- **Mis jääb Teile meie klassist eriti meelde?**

Ma arvan, et palju: põikpäisust, ebatäpsust, kambavaimu, pidevat heatahtlikku sevimist.

- **Mida Te oma klassile soovite?**

Elus läbilöömist, korraarmastust, osake oma ego maha suruda, avardage oma silmaringi (praegu on see küll väike). Hoidke oma vanemaid!

- **Kuidas pingelisest tööst puhkate? Milline tuleb Teie suvi?**

Puhkan sõprade seltsis. Meeldib olla tütre ja tütrepojaga, oma õega. Meeldib palju naerda, rattaga sõita ja üksi maal olla. Pulli teha!

Suvi? Suvi ikka on oma murede ja rõõmudega, arvan, et mingil hetkel tuleb igatsus kooli järele. Siin on hea aura.

- **Mida ootate uuel õppeaastalt?**

Rahu.

Ole see, kes sa oled! Alles siis, kui oled saanud selleks, kes sa oled, võid saada ka kellekski teiseks. (A.Adler)

Haridus on see, mis pärast koolis õpitu unustamist järele jääb. (A.Einstein)

Õpilaste küsimustele vastab 9.b klassijuhataja Ando Tuul

- **Rääkige oma kooliajast. Millised hinded teil olid? Missugune tund eriti meeldis?**

Oma hariduse alged (loe- ülitugeva põhja) sain ma Vastseliina Gümnaasiumist. Õppimine probleeme ei tekitanud, osalesin kõvasti huviringide töös, olin keska-ajal leheneeger ja omavalitsusjuht. Vastumeelsed olid vene keel ja matemaatika, esimene seetõttu, et ei tahtnud kuidagi edeneda, iga veerand algas *imenitelnoi kto- novoi utsenikiga*, kusjuures tulemus oli lõpuks ikka baranka ja matemaatika tundus lihtsalt sümbolpimedada raumisena. Mate õpaga oli omamoodi võistlus, mina otsisin kirjandusest sententse matemaatika mõttetusest (peaasjalikult luuletajate omad) ja õpetaja vastu aine kasulikkusest (a la I. Kanti stiilis, et iga teadus on teadus ainult niipalju, kui palju seal on matemaatikat). Mate vitsad sain ma ülikoolis muidugi kätte, aga üks igal oinal ole oma mihkclipäev.

Kõige meelepärasemaks õpetajaks oli füüsik-keemik Mati Jõesaar. Kord seletas ta pool tundi tüdrukutele mingit värki, väsis siis, kõndis akna juurde, vaatas välja ja lausus: „Ma tahtsin minna turule, kuid kits ei tulnud järele!” Plikakesed ei saanud lausutule muidugi pihta, kui mul oli neid õpetaja kilde terve vihik täis. Keskkooli lõpus tegin eesti keele raames ka uurimustöö õpetajate keelekasutusest. Oleks mul vajalikud ained läbitud, võiksin selle eest eesti filoloogias vabalt bakalaureuse saada. Fun aeg oli.

- **Kas mõnikord tekitas koolimine ka vastumeelsust? Missuguses olukorras?**

Tean, et kunagi algklassides sonisin suurest hirmust öösel unes vene keele sõnu, aga koolimine oli küll alati puhas rõõm, vastupidiselt hommikusele tõusmisele.

- **Miks otsustasite oma eriala kasuks?**

Pole seda otsust kunagi langetanud, seda tegi elu minu eest. Algselt tahtsin saada ajakirjanikuks, ent paraku jäi riigieksami punktidest vajaka. Kooli ajal tõmbasin salaja sekretäri arvutist endale keskkooli 12.klassi keemiaeksami küsimused ja müüsin need siis lõpuklassi meestele maha. Selle sulitembuga jäin küll vahele, aga ironiline on asja juures see, et edasises ülikoolis sain just selle alaga tugevalt seotuks. Ma usun, et noored, kellega mingi aine raames kohtunud oleme, tajuvad, et ma ei ole traditsiooniline õpetaja tüüp. Reaalaine jaoks olen ma liiga lüüriline ja loodusaine tarvis ülemäära ükskõikne.

- **Iseloomustage oma tööd. Kas olete rahul? Mis on õpetaja elukutse juures kõige raskem?**

Ümbritsevas elus on väga palju nõmedust, nõmedust, millega võitlemine peaks olema iga normaalse inimese püha kohus. Mulle tundub, et õpetaja amet annab selleks võitluseks hea positsiooni, võimaluse, mida müüjad ja müüri ladujad kunagi ei saa. Võin öelda, et olen tööga rahul, küll aga mitte veel selle kvaliteediga.

Tuginedes praktikale tuleb nentida, et kõige tüütum ja tülikam on tööde parandamine. Meeldivamaks võib pidada noortega suhtlemist, eriti siis kui mingil hetkel saad faktiteadmisele üle kõndida filosoofia radadele, siis on tunne nagu lendaks. Kahjuks aga põhikoolis seda naljalt ei juhtu. Noor inimene tahab siiski rohkem konkreetset, kolme punktiga lõpevad laused viivad pigem pingete ja arusaamatusteni. Hetkeni, kus tahaks kadunud Williami kombel küsida: „Mis oleks üllam vaimus taluda - surra või magada?”

Joont mööda kõndida on neetult raske.

- **Missuguseid omadusi hindate õpilastes, inimestes üldse?**

Sahiibitsemist, kauplemist ei seedi, meeldivad argumenteeritud põhjendused, sõna andmine ja selle pidamine on ka suur väärtus. Heatahtlikkus ja avatud meelega väljakutsuvatesse ideedesse suhtumine tõstab inimese mainet minu silmis. Hindan kõrgelt soovi hallist massist erineda, hoolimata sellest, kas viimane rakendub väliselt või siseselt. Andestamine on ilus asi.

- **Mis jääb teile meie klassist eriti meelde?**

See on koht, kus tuleb vastata poliitiliselt korrektselt. Aga ma vist ei suuda. Kommin kõiki.

9.a

Eliise – rõõmsameelne, mõtetega hajevil, fantastiline hädaldaja

Agaate – üldjuhul korrektne, väljapeetud, pidevalt tahtis kõrgeid noote võtta

Marko – äge mees, omas sugulasi kõrgetel kohtadel, eriti ei pingutanud

Oliver – vaikne mees, tihti mõistis asju omamoodi, vahel isegi rääkis

Kätlin – vaikne, püüdlik, mõistmise juures esines faasinihe

Stefania – kehva tervisega neid, pidevalt pidi keegi teda mudima, arukuse ja särtsuga paistis silma juba esimeses tunnis

Alar – arukas mees, natuke kuri

Signe – huvitava pilguga meeldiv laps, korralik, siiras

Ken – sõnakuulelik, viisakas noorherra

Liispet – vähe küsis, palju tegi, kaugele jõudis, lõpuks isegi naeris. Uskumatult töökas

Liis – täiesti keskmiselt hea laps, tihti naeratas, ilusti

Reelika – tubli neid, kes töötas peaaegu võimete kohaselt

Karolin – klassi kõige omanäolisem tüdruk, spordiplika, tihti segas tööle keskendumist oma võrkpallilugudega, armastas õpetaja laua peal lösutada

Raul – jubeda käekirjaga mees, nagu kiuste oli alati õpitud ja kõik küsimused töödes vastatud, tihti tegi kahtlase väärtusega nalju, vahest liialt familialeerne

Johana – peaaegu kõigis töödes spikerdas, vihane protestija, ei olnud kehva peaga laps aga tundub, et ¼ tööde eest saadud hinnetest on välja kaubeldud

Argo – totaalne muutumine kooli eri, mees, kes muutus lõpuks päris arukaks

Nele – puudus palju, tahtis häid hindeid, muutumata sealjuures pealetükkivaks, tantsuõpetaja

Kerli – vaikne, jube töökas, maksimalist

Eili – harva käis, vähe tegi, arendas hoogsalt koolivälist elu...

Tanel – kummaline mees, Karolini satelliit, korralik koolipoisilik kolm

Kevin – vaikne, töökas, vaikselt jõudis edasi ka

9.b

Elisabett – vaikne, tihti turtsus, liiga arg

Indrek – viisakas, laisk, vahel aretas mingit kummalist kõnepruuki: *on, ei ole, on ikka* stiilis

Kätlin – puudus pikalt, kippus võimeid üle hindama, aga lõpuks jõudis mäele

Kertu – kena neid, kes kartis oma ajusid üle pingutada, elas palju Liisa toel, omab vaimset potentsiaali, mille treenimist ja rakendamist ei tasuks kaugele edasi lükata, õpetajatega ei hoidnud just kõige sõbralikumaid suhteid

Liisa – superilusa naeratusena laps, tubli, armas, töökas, puhas rõõm

Marlin – üldjuhul elas omas mullis, unistas pidevalt õppimise arvelt

Tanel – võimed vastavad hindetele hea, laiskus hindetele väga hea, Oja on meil ju kolmemees... , meeldiv noorherra

Martin – vaikne, üldjuhul läks poole päeva pealt koju, varast lahkumist kajastavad ka hinded

Sten – rahulik mees, pidevalt plikade nõõkeobjekt, tahtis häid hindeid saada, tavaliselt sai ka, armastas kõike sõna-sõnalt pähe tuupida, spordipoiss

Rauno P. – väike aktivist, kogu aeg siiberdas, armastas asju uurida, viimasel ajal läks ülbeks kätte, meeldiv noor, janunes kõrgete tulemuste järele, jälgis tabeliseisu

Merilin – üks särtsakamaid, kunagi ei jäänud kellelegi midagi võlgu, eriti õpetajatele, võitles alati õigluse nimel, kuigi tal võis sellest vahepeal puudulik arusaam olla, kordumatu

Rauno R. – vaikne, nimekaimu suur vari, meeldiva olemisega viisakas poiss

Ranno – harva külastas seda maja, klaaris alati oma võlad, ei nõudnud kunagi enam, kui väärt oli, mootorspordisõber

Merlin – jube arg, rääkimise asemel kippus tavaliselt naerma, vajab kedagi, kes tema eest võitleks, armas noor neid, viisakas

Aune – mingil hetkel üpris kõva väljaütlemisega, vahel kippus üle pingutama, tagasihoidlik, omas alati arvamust, hea huumorisoonega

Marek – püüdlik, heasoovlik, haruldaset arg, õppis kõike sõna-sõnalt, mingil perioodil pani pidevalt üle jala

- **Meenutage mõnda naljakat juhtumit meiega seoses.**

Õpetamine on puhas rõõm ja nalja on saanud kõvasti. Mõned katked:

Mai – Liis vaatab bioloogi tunnis aknast välja, siis mulle otsa ja lausub: „Õpetaja, te olete alla surutud!” „Miks?” küsin ma. Mai – Liis vastu: „Päike paistab, aga tuult ei ole.” (*siiras*)

Arenguestlus Merkaga: Mina küsin: „Iseloomusta oma ema?” Merka vastab: „Noh, ta on täpselt nagu mina, ainult mul on suuremad rinnad.” (*karm, aga õiglane*)

Jagasin mingeid töid, kus ka tagasihoidlikumad olid maksimaalselt skoorinud. Siis andsin töö Alar Kumele ja lisasin: „Tubli, sul oli täna õpitud, said viie!” Kume vihaseks vastu: „Ime kah, kui ma ei oleks viit saanud. Ükskord oli keemias nii, et kahemees Saua teadis, mis on erisoojus, aga ma ei teadnud. Ei tea kuidas see võimalik on?!” (*kibestunud ja vihane*)

Juhtusin kokku pahase Karoliniga. Õpilane õpetajale: „Kui sa oled supermodell, siis mine modellikooli, aga kui sa oled õpetaja, siis ole õpetaja!” Ma ei teagi, kas see jutt on nüüd loogiline või seosetu. Lugeja otsustagu ise. (*koomiline*)

Merka õpetab klassikaaslastele kaklemist ja kommenteerib: „Ma ei saa aru, miks te teda sinna (♂) ei löö. Siis on kõik korras. Ma ühte lõin, kolm päeva ei saanud käia.” Prutt vastu: „He.- he, eile oli kaks päeva.” (*koomiline*)

- **Mida te oma klassile soovite?**

Hoidke üksteist, aidake sõpru, kui vaja, ja alati öelge “jah” uutele väljakutsetele. Inimesele antud aeg on liiga lühike, et lasta elul tuulena kõrvust mööda vuhiseda. „Elu on inimese parim aeg ja iga tsäänsi on võimalus!” nagu ütles Matti Nykänen.

- **Kuidas tööst puhkate, milline tuleb teie suvi?**

Piitsutan Golfi, aitan sõpru, ehitan vanaisa majale uue aia ümber. Püüan palju käia kontsertidel. Väga kreisiks ei saa minna, elukutse akadeemiline hõng ei luba, aga eks leiab ka selleks kohakese.

- **Mida ootate uuel õppeaastalt?**

Elamusi ja väljakutseid, võimalusterohkust ja vähest vaimunärimist.

Vastas mees, keda õpilane iseloomustas järgmiselt: *ta on päris lühike, kiilakas, kannab prille, hallid silmad vist, suu juures on sünnimärk, käib spordihallis jooksmas, tõstab kangi.*

Aga mis sa sellisest vennast ikka tahad? =>

Vabadus minu jaoks on julgus ise elada oma isiklikku personaalset ja täiesti unikaalset Saatust, toetuseks vaid sinu vääramatu **usk**, et sellest, mis sinu ellu kuulub, sa ei pääse, ja seda, mis sinu ellu ei kuulu, pole sulle vaja.

Tarmo Urb

Otsige ja leidke oma tee, mis viiks kokku mõttekaaslaste ja hingesugulastega, leidke töö/tegevus, mis pakuks rõõmu ja rahuldust!

Igaühel on oma suhtumine kooli.

Kuidas mitte armastada, kui siin avanes raamatute imepärase maailm, kui õpetaja sind mõistis ja kiitis; kui kooliajal olid kõige paremad sõbrad, kõige põnevamad mängud, kõige eredamad naerud – ja mida kõrgemale sa elus jõuad, seda eredamaks muutub kooliaja meenutuste kangas.

Aga kuidas mitte vihata, kui kergelt ei andnud kool midagi; kui vihikud olid punasest kirjudest ja õpikute lehekülgi tuli niisutada pisaratega; kui pärast tunde sunniti vangina istuma tühjas klassiruumis ja uneski ei andnud rahu õpetaja range pilk- nii kannadki põues kivi ja kui sügavale elus ka langeksid, süüdistad ikka kooli.

**Nikolai Aju
„Luikede päev”**

Tõeline teadmine on see, kui me teame, et me teame seda, mida me teame, ja et me ei tea seda, mida me ei tea.

Kong Fuzi

Koolimaja

See oli ammu,
see oli kord,
kui lõunasse lendas lindude hord.
See oli siis, kui kollendas nõlv,
siis ju algas mu koolipõlv.

See maja, mille trepp oli lai,
nüüd teiseks koduks minule sai.
Küll paistis siis kõrge üks
trepiaste
ja tähtsad näod olid koolilastel.

Ka paistis siis tohutu suur see
maja,
mis jäänud väiksemaks läbi aja.
Kui tuli, mis hõõgus ses majas
kui ääs,
see tuli sinna alati jääb.

Kui saabus taas kevad
ja liblikalend,
kõik liblikatena tundsimend.
Meist laia ilma igaüks läks,
nii kaugele... kuidas kellegi jaks.

Lamades, seistes ja istudes
taevasse vaadata tuleb.

Lamades, seistes ja istudes –
esialgu.

Käies pead jälgima teed,
vaatama jalgade ette-
seni, kui jalad puutuvad maad,
esialgu.

Koolisõbrad

Häid semusid igaüks elus kohtab,
häid kambamehi olla võib ohtralt.
Kuid sõprust, mida meile toob
kool-
ei leia mujalt me kuskil pool.
On ühine pere ja ühised teod,
kui oleme koolivennad ja –õed!
See sõprus tühjast tülist ei pragune,
ka sõnasõja väljal ei lagune.

Ja kuigi
ükskord minnakse lahku,
siis tea, see sõprus iial ei lahtu.
On koolisõprus püha ja püsiv,
mis hõõguma jääb kui tuha all süsi.

Sa ei
ole kellestki parem.
Sa ei ole kellestki halvem.
Sulle on antud maailm.
Näe, mis seal näha.
Hoia seda, mis on
su ümber, hoia, kes kõrval.
Kõik olendid omamoodi
on naljakad.
Kõik on õrnad.

Doris Kareva

Mõni näeb taevast ka siis,
kui silmad on maas.
See tuleb omal ajal,
ma usun.

Juhan Viiding